

EL POBLE CATALÀ

Director: I. RIBERA i ROVIRA

REDACCIÓ ADMINISTRACIÓ
CORTS CATALANES, 640 - TELEFON 1747

ANY XII. NÚM. 3679 - - BARCELONA, DIMECRES, 21 D'ABRIL DE 1915 - - UN NÚM. 5 CÈNTIMS

IMPRENTA I ESTEREO IPIA
EST. 16. TELEFON 2298

UN SÍNTOMA

Hem profetitzat que aviat a Catalunya fins les pedres s'alçaran contra'l regionalisme caciquista, provocador i disolvent.

Cada dia que passa la intemperança dels regionalistes aixeca noves i contundents protestes. De centment, tots aquells que coneixen les malifetes, les felloñies i els llibres meandres de la política regionalista, no poden continuar afavorint amb la seva adhesió aquesta política de desencadenades ambicions i medros. Així, en castellà: els catalans no tenim una paraula sinònima.

El regionalisme no ha sigut mai una política patriòtica: no és més que un partit oligàrquic per a usurpar el poder corporatiu, en perjudici quasi sempre de Catalunya i en benefici dels oligarques.

Per partit, prou. Per aconseguir això no fa falta cap ideal: diners i organització electoral i ja està. Això és l'atzembla que fa moure el bogit: ells són els catòfols que van treient l'aigua dels beneficis públics per regar les seves insaciables ambicions. Tant els hi fa que aquesta aigua surti clara com tèrbola; potser encara s'estimen més l'aigua tèrbola: és més bona per adob.

Poc a poc el desengany va corrent a tots aquells elements que encara seguien de bona fe a la bona gent que dirigeix la política regionalista. I la desfilita és continua. Cada vegada que's planteja un problema patriòtic i la seva solució se l'atribueixen els regionalistes, ressurten tots els defectes d'aquesta política despòtica i caciquista que caracteritzen a la Lliga regionalista.

Fins ara hi havia qui's creia que la nostra oposició a la política regionalista obedia a un tòpic merament partidista. No. Nosaltres, abans que homes de partit i per damunt de la nostra condició circumstancial d'homes de partit, som lleals defensors de totes les prerrogatives patriòtiques de Catalunya, i avantposem aquesta defensa a tota i qualsevulla alta o migrada consideració d'interès particular o partidari.

Les causes justes, trobaran sempre en nosaltres bona predisposició per defensar-les; els catalans injustament perseguits, trobaran aquí, en la modesta acció nostra, un redut segur que té plantada en el marlet més enlairat la bandera immaculada de la Patria i de la Justícia.

Lluitem per ideals i no més no hi cabem al nostre costat aquells homes que s'han jogat per un tresor de seús idealismes. Tots els demés, poden venir sense reus al nostre costat; sense reus i sense por de discòrdies. Som prou tolerants i educats per saber fer un digne ús de la Llibertat que defensem amb tota l'ànima.

Liberals i republicans, admeten sense sectarismes a tots els homes de bona voluntat qualsevulla que siga la confessió religiosa que defensin. Al nostre costat hi cerquen acolliment, avui, els catalans de

França, catòlics alguns d'ells com els qui formen el nucli de Le Roussillon, de Perpinyà. I per estrènyer ben fort l'abraçada de germanat amb els catalans de França, no's preguntem pas quines són les seves creences religioses. Són catalans que estimen Catalunya i això és tot per nosaltres. I aquesta suprema condició de l'amor a la nostra patria fa que trobin aixopluc en el nostre cor i en els nostres braços tots els homes de bona voluntat. Així, entenem nosaltres el nacionalisme.

Però rebutjarem sempre tota imposició, tota dictadura, tot despotisme, encara que s'exerceixi — i potser allavors més que mai el rebutjarem — en nom de Catalunya. Nosaltres volem la llibertat de la nostra terra perquè sigui més ampla i generosa la germanat entre els catalans. I només per això. De manera que, aquelles obres, adhuc aquelles obres que s'atribueixen als regionalistes injustament i que serveixen per a ells medrar hi tot volent cobrir-les amb una inviolabilitat patriòtica que constitueix una immoral tapadora, nosaltres les combatrem sense traves, fins a aterrar-les si convé, per refer-les després a base de justícia; puix val més que's salvi l'honrada integritat dels principis i la puresa del procediment, que no pas que's colguin els ideals dessota l'oripell de unes obres filles del favor o de la ambició. Sapiguem els regionalistes, que nosaltres ni en moral, ni en política ni en patriotisme acceptem la impura màxima de: EL FI JUSTIFICA ELS MEDIIS.

Venen aquestes consideracions de lo que passa avui a Catalunya davant el problema de la guerra. A l'esclatar aquesta, un esporuguit denigrant va fer emmudir les boques més adrextades a facils baladreigs. Només nosaltres, els nacionalistes republicans, per medi de EL POBLE CATALÀ, de bell entuvi ens vàrem posar de cor i d'ànima al costat de Bèlgica, de França i d'Anglaterra. Després, la causa dels Aliats ha conquistat casi unanimitat la voluntat dels catalans.

Quan el leader del regionalisme va llençar l'injuriosa i bèlgica de reprobar-li la seva nobilitat i patriòtica actitud d'oposar-se a l'invasió germanica defensant amb les armes la seva neutralitat, ningú — fora de nosaltres — s'atreu a protestar a Catalunya. Però ara, dintre el clòs regionalista cada dia sorgeixen les protestes i homes caracteritzats de la política de la Lliga privada i públicament expressen la seva absoluta disconformitat amb les opinions del seu leader polític i adhuc del seu filosop noucentista que aviat seran els únics germanòfils de Catalunya.

Una reacció es va operant, com prent-se que la causa de la llibertat de Catalunya està avui vinculada a la causa dels Aliats i que la victòria d'aquests haurà fatalment d'influir en la solució de la qüestió nacionalista catalana.

IDEARI

El ben dir

La gràcia de ben dir les coses és un tresor dels deus. Hi ha de contribuir a l'ideal de l'escriptor, el geni de la llengua també. Així en castellà s'ha volgut crear la cançoneta de café-concert, lleugera i gràcil, però la llengua no s'hi ha prestat. I és que un genre així ha de ser de una gràcia alada i s'hi el castellà amb la seva aspiració nativa, amb la seva duresa poc apte pel sentimentalisme (recordeu Campoamor?) no's presta en aquest maneig de ductilitat. S'ha volgut fer la cançó castiga, d'un genre propi, però ha resultat grollera. Culpa de l'escriptor? De la cupletista? Res més enyanyat que la gràcia que la lletra del «Viva Madrid»; res més eloqüent i eminent que l'art de la Pastora Imperio, i no obstant la cançó no resulta. És que amb la llengua castellana no's pot ben dir.

Tot això pensavem sentint cantar an aquesta màgica «disseuse» que és la Suzanne Chevalier. La cançoneta de café-concert l'han creada els francesos. (Oh, rara ductilitat d'una llengua! La llengua de Flaubert i de Mallarmé, la llengua de Max Dary també. I és que posseïx com cap altra la gràcia del ben dir. La cançoneta va desde'l sentimentalisme agut de la Mimí Pinson fins al desvergonyiment agut de Mimí Pinson també. I diu admirablement la petita història trista d'un amor passatger, d'un amor profund a vegades fins a l'oblidada mort (entre les «mimínettes» bé deu haver-hi alguna Henriette coppeiana) com diu també el xirri desvergonyiment que per la gràcia del ben dir no és desvergonyiment.

Suzanne Chevalier canta totes aquestes cançons. La sentimental: «Je t'apporte mon coeur, mais c'est une car tu vas le briser dans ta main si jolie comme un jou-jou léger...»

(es pot dir més bellament això, Deu meu!) Canta també la cançó picaresca amb una finor que encisa. I un, sentint la cantar, beu tot l'encant d'aquesta llengua única que és el francès, d'aquesta gràcia del ben dir que nosaltres envegem perquè amb el català la podem alcançar, car el geni de la llengua s'hi presta. Però el geni de la llengua per aquest costat és un filó d'or preciós encara intacte. Qui n'extreuria a la llum la primera nitida fulguració?

L'AMIC

CANÇONER

Medalles d'Argila

D'Henri de Regnier

Llevors he dit: «Aquí tinc flautes i cis-
relles,
mossegues els fruits;
escolteu bunior d'abelles,
i l'humil brogit
de la verda palla que's trenca i de les
canyes que's tallen.

He dit encara: «Escolta,
escolteu,
darrera l'eco hi sento algú
dret en mig de la vida universal,
que porta l'arc doble i la doble feia,
i que està en tots nosaltres
divinament...»

GERMINAL

De l'U.F.N.R.

Rectificació del Cens electoral

Obert el període d'inclusió i rectificacions del Cens electoral que finirà el dia 5 del vinent mes de maig, la Secretaria del C. N. R., Ferrán, 24 i 26, principal, se cuidarà de la tramitació de totes les demandes que se li facin.

Hores d'oficina: tarde, de 2 a 7; nit, de 9 a 11. Telèfon, núm. 1751.

Reunions

Avui, a la nit és reunint els Consells N. R. i la Joventut d'U. F. N. R. del districte de l'Ateneu Gracienc d'U. F. Poble Nou.

Notes curioses de la guerra

El rei Jordi íntim

Sobre la vida que el rei Jordi porta des de que començà la guerra, publica una revista de Londres interessants detalls.

Des dels primers dies d'agost, el rei no s'atreu a la seva arcova fins a les tres del matí, estant llevat, per a començar a treballar, quatre hores després.

El personal de secretaria resulta escàs per a tan aclaparadora tasca. Ha sigut augmentat, col·locant-lo en habitacions immediates. Mercès a la energia del rei i del seu secretari, Mr. Stamfordham, no s'han produït confusions en els escrits.

El seu secretari està ben penetrat del paper que representa, i és el confident del sobirà, treballant amb ell en el seu gabinet particular, un gran saló airejat, que's troba en el primer pis del palau de Buckingham, amb vistes al jardí, i a lo que anomenen «la oficina».

La taula del rei, de caoba macia, li fou donada pel seu pare. Sobre ella hi ha cinc grosses safates per a cartes, i amb lletreros que diuen: «Cartes del rei», «Petitions», «Estrangers», «Interior», «Guerra».

El rei tenia abans la costum de reservar les tardes al descans, als assumptes personals i a la família reial. Des del començament de la guerra no's pot dir que Jordi V tingui un moment de vacació, no havent-se permès més descans que en els dies de Nadal, que anà a York Cottage.

El rei es lleva a dos quarts de set, i després de prendre una tassa de te, repassa la correspondència que ha arribat durant el seu somni.

A continuació, durant dues hores, s'enfereix de les cartes i documents que ja han arribat.

Després venen les visites de ministres i diplomàtics, fins a l'hora del «lunch», que sovint pren el rei en el seu mateix despatx i que moltes vegades es compon d'un senzill «sandwich».

A la tarda reb el ministre de la Guerra, fa una visita a l'Almirallat o recorre els hospitals de ferits.

El sopar es serveix a les vuit del vespre.

Des de les nou a les dotze torna a treballar, llegint els telegrams, i acaba la nit sempre treballant.

El rei Jordi és un sobirà essencialment constitucional, però durant les seves entrevistes amb els ministres no evita l'assumir la seva responsabilitat davant una opinió neta i definitiva sobre els assumptes d'importància vital per a la nació.

Felyne Verbist

Dintre de pocs dies arribarà a Barcelona, on se proposa treballar una temporada, la gran dançarina belga de fama mundial, Felyne Verbist.

Aquesta famosa artista, desconeguda del nostre públic, és de les que pot dir-se amb més justesa de concepte que junt amb la Napierkowska, la Tórtola Valencia, la Duncan, la Ida Rubinstein, i la Trouhanova, forma part interessantíssima de aquest admirable grup de dançarines genials, veritables prodigis en els balls clàssics, que han sapigut captar-se la més entusiasta admiració de tot el món per la seva inspiració, originalitat i domini absolut del seu art meravellós.

La Felyne Verbist, que tants sorollosos triomfs va obtenir en el teatre Reial de la Opera, de Brussel·les, constatat amb tota imparcialitat per la crítica més exigent d'aquell país, és una de les primeres ballarines de la Opera de Londres i la que més admiradors compta en aquella capital per la seva gràcia inimitable, la seva esbelta figura i el seu talent reconegut.

Porta un repertori selecte, triat: «Sylvia», d'en Delibes; «Visió de Salomó», de Joico; «La Mort del Cisme», d'en Saint-Saens; «Papellona», de Grieg; «Vals de Coppelia», d'en Delibes, la «Dança de les Flors», d'en Ponchielli, són les composicions més predilectes d'ella i les que balla amb més harmonia de ritmes, de sentiment i perfecció. Sens perjudici no obstant, de poder-se esmentar, també, altres dances precises i insuperables, originals de Monti, Chabrier, Rosini i Fortolli, que fan ressaltar d'una manera brillant les qualitats i moviments extraordinaris d'aquesta exquisida artista.

Arà de poc, el 8 del present, va donar en el teatre de la Comedia de Madrid, que acaba d'ésser extingit per unes flames devastadores, una única representació extraordinària de les seves dances clàssiques, logrant que la premsa de la capital d'Espanya posés tota la seva atenció en el seu treball magnífic i acabés elogiant la merescudament; aconseguint més tant que l'infanta Isabel l'invités a treballar en el teatre de la seva residència particular en una funció que organitzà l'augusta dama dedicada als reis, i davant d'un públic d'intel·lectuals i artistes de fama, que li prodigaren calurosos elogis sense restriccions de cap mena.

Ho diem sincerament, després de les ponderacions i exaltaments de la premsa estrangera, després de les particulars apreciacions que hem pogut recollir personalment, estem desitjosos d'aplaudir l'art verdaderament artístic i genial de la Felyne Verbist; i creiem que amb nosaltres també el públic refinat de Barcelona, que ara, amb motiu de la Tórtola Valencia, ha pogut apreciar i fer-se càrrec de l'importància i importància que tenen aquestes dances clàssiques i la sensació i voluptuositat, la bellesa i suggestió que exercen a l'esperit dels escolts.

Diputació provincial de Tarragona

Dos anys d'actuació econòmica

Instauració de nous serveis i perfeccionament dels existents sense augment del Contingent provincial.

II

Ampliació del servei de bojos pobres

La Diputació, per l'antic contracte amb el Manicomí de Reus, el número de bojos pobres que reclinava era limitat a cent places; però aquest servei era deficient, ja que no podien reclusos, en perjudici dels malalts i de la seguretat de llurs famílies i veïns, el número de bojos que tenien dret a ser-hi, i per un nou contracte, avui s'autoritza als ajuntaments per a reclusos a tots els dementits pobres pagant les estancies a compte del Contingent, i això ha fet que de 167 que n'hi havia de reclusos a primer de gener de 1913, en igual data d'aquest any eren 244, important aquell augment un gasto de consideració i un perfeccionament en el servei.

Millores en el servei de beneficència

La beneficència provincial també ha sigut objecte de cura constant de l'actual Diputació i s'ha conseguit que a pesar de millorar en qualitat els queviures subministrats a la Casa, els preus són inferiors en un 20 per 100, terme mig, i no solament han millorat en qualitat, sinó també en quantitat i classe, com ho prova la robustesa i salut dels assistits.

Així s'ha pogut aconseguir mercès a la regularitat en el pagament, lo que abans no succeïa, a l'extrem que alguna vegada fou precisa la garantia personal d'algun diputat per a que fos servit algun queviure a la Casa.

No ha millorat solament l'alimentació, sinó que's assistits, que per manca de calcat havien d'anar alguna vegada descalços, avui, tant de roba interior, com de vestits estan completament sursits, com ha pogut comprovar Tarragona cada vegada que concorren a algun acte públic, havent rebut, tant les «hermanas» com el senyor Minguell, que generosament dirigí la confecció dels vestits, enhorresbomes pel bon gust amb que's presenten els assistits.

Altres serveis de la Casa de Beneficència

que ha sigut millorat notablement, és el de dides als infants d'allotjament.

El sistema que més bon resultat dona és el que s'apropa més al març, i això és lo que s'ha procurat, amb èxit, disminuint considerablement l'alletament artificial i per consegüent s'acordà augmentar les pensions que's paguen a les dides de 18'50 pessetes que cobraven cada mes, fins a 22', entre l'augment de la pensió i la regularitat en el pagament s'ha lograt augmentar l'afluència de dides en demanda de criatures; això no obstant s'han pagat totes les pensions corrents i una quantitat important per atrossos d'aquest servei.

Disminució de la mortalitat

Les actuals religioses que han vingut a substituir a les que hi havia, s'han penetrat de l'important missió i han secundat admirablement els desitjos de la Diputació millorant notablement el règimen interior.

Totes aquestes circumstàncies han donat uns resultats favorables molt superiors a les esperances que hi havíem posat; la salut dels infants ha guanyat un mil per hu; fa horror lo que en aquella casa succeïa; semblava que l'ombra d'un «manzanillo» cobria la mateixa; en un quinquenni anterior havien ingressat a la Casa 205 infants; d'aquests 118 havien sigut cuidats a la Casa i 87 fora, en poder de dides o afiliats. Dels 118 cuidats dintre de la Casa, el dia 10 de febrer següent no més en restaven de viu i dels 87 cuidats fora en quedaven 24 d'existents a la mateixa data; total 25.

Comparat ara amb els dats de 1913 i 1914.

Durant els anys 1913 i 1914 han ingressat 123 assistits, dels que han mort dins a la Casa 27 i fora 12, en total 39, restant-ne de vius 84. La fredor dels números ho diu tot.

J. MESTRES

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA EMPRÈSTIT

Suscripció pública de 6,619 obligacions

amortitzables, de 500 pessetes cada una, al 4 1/2 per 100 anual, amb cupó trimestral, de l'EMPRÈSTIT DE 15.000.000 DE PESSETES amb destinació a OBRES, SERVEIS PÚBLICS I ESCOLES, contret amb subjecció a l'Estatut de la Mancomunitat, aprovat per Reial Decret de 26 de març de 1914

GARANTIA: La del patrimoni de la Mancomunitat, i subsidiàriament, el de les quatre Diputacions Catalanes

PREU D'EMISSIÓ: 85 PER 100

menys l'import per concepte d'interessos corresponents al mes de juny

La totalitat d'aquest Emprèstit ve destinada a OBRES, SERVEIS PÚBLICS I ESCOLES, d'acord amb la següent proporció, aprovada per l'Assemblea de Mancomunitat el 5 de novembre de 1914: 7.000.000 per a la CONSTRUCCIÓ DE CAMINS, CARRETERES, PONTS i altres fins de VIABILITAT; 2.500.000 per a la INSTAL·LACIÓ O RESCAT DE XARXES TELEFÒNIQUES; 2.000.000 per a edificis destinats a ASSISTÈNCIA A DEMENTITS POBRES; i 1.000.000 per a BIBLIOTECES I ESCOLES.

El cupó d'aquestes obligacions es pa garà per trimestres vençuts, el 31 març, 30 juny, 30 setembre i 31 desembre.

Aquestes 6.619 porten com a primer cupó el de venciment de 30 de setembre de 1915, corresponent al trimestre que comença el primer de juliol. Per tant, en la liquidació al suscriptor, li seran bonificades, pessetes 1.875 per cada títol adjudicat en concepte d'interessos pel mes de juny, a raó del 4 1/2 mig per 100 anual.

Les dites obligacions son amortitzables, amb la totalitat de l'Emprèstit, per sorteigs, semestralment, en el terme de 50 anys, a comptar des de 1920.

La suscripció pública tindrà lloc el dia 15 de maig, de les nou del matí a les sis de la tarde

al Departament d'Hisenda de la Mancomunitat de Catalunya, en el Palau de la Generalitat, a Barcelona, i a les cases dels banquers de Catalunya, baix les següents

Condicions

Es pagaran essetes 50 el dia 15 de maig, en l'acte de la suscripció, i el dia 1 de juny, contra entrega dels títols adjudicats.

Total pessetes 425 equivalent al 85 per 100, tipu d'emissió.

A deduir 1.875 per interessos del mes de juny.

Liquid pessetes 423'125 per títol.

Si en la suscripció pública fos demanada major quantitat d'obligacions de les 6.619 que s'ofereixen, es procedirà a prorrateig, deixant d'adjudicar-se les fraccions inferiors a mig títol.

El resultat definitiu de la suscripció es farà públic des dels diaris de les quatre capitals de les províncies de Catalunya.

Aquestes obligacions seran cotitzades oficialment en la Borsa de Barcelona.

Després del viatge d'En Dato

La premsa de Madrid considera triomfal el viatge d'En Dato a Barcelona. No tant.

El poble de Barcelona va rebre al president del Consell amb mostres d'afecte i deferència, sense oblidar que aquest mans del Govern, Catalunya, la capital hi han dipositat les justes solucions del seu present i del seu avenir econòmic.

Hauria estat injust que's catalans, qui demanen an en Dato la consecució d'importantes reformes com la zona neutral per al nostre port, l'ampla interpretació de l'amnistia, el consorci bancari, els

boms d'exportació i l'immediata obertura de les Cortes, expressessin el nostre disgust per la visita del que el Govern del qual esperem aquestes reformes. Però d'això a convertir-se en viatge triomfal...

En Dato, satisfent les legítimes aspiracions dels catalans, té ara el medi de correspondre amb fets a la correcta actitud dels catalans. I després d'atorgar a Catalunya lo que aquesta amb justícia reclama del Govern, que torni en Dato a Barcelona i veurà que's catalans no som desagrafats, però som homes de fets i no de paraules.

Que la treva política que's demana el president del Consell no sigui el medi deslial per apaïagar les justes demandes de Catalunya, sinó precisament tot lo contrari: que aquesta treva política l'usi el Govern per satisfèr la justícia de les aspiracions catalanes.

Contra les Catalans germanòfils

Appel aux catalans français

Havíem dit que no publicariem la crida que el nostre amic en Marius André adreça als nostres germans de la Catalunya francesa, per no contribuir al ja alarmant inflament dionísia d'alguns escriptors catalans de la germanòfilia «noucentista» amb la publicitat tipogràfica donada an el seu nom, però a reiterations requeriments de molts subscriptors i lectors del diari ens veiem obligats a publicar l'esmentat document deixant-lo en francès ja que va dirigit als catalans de França i és en aquesta nació on convé que's conegui la manobra germanòfila d'un grup d'intel·lectuals regionalistes de Barcelona, l'acció dels quals, emperò, ha passat aquí del tot desaparebuda.

Mes chers compatriotes:

Depuis le commencement de la guerre les Catalans du sud des Pyrénées ont, à plusieurs reprises et par des manifestes couverts de signatures, exprimé leurs sentiments d'affection pour leurs frères de la Catalogne française et leur sympathie pour la France. Un légitime orgueil familial exaltait ces sentiments en présence de la grande figure du général Joffre, Catalan de France, et ils n'ont pas manqué l'occasion de rappeler, par l'écrit et par l'image, que le premier en date des héros étrangers commencé par l'armée de Charlemagne, le premier comte souverain de Barcelone s'appelait (heureuse coïncidence) Joffre le Poilu.

A côté de cette immense majorité d'intellectuels catalans fidèles à la cause sainte de leurs frères, se trouve un tout petit groupe d'écrivains qui se sont faits les défenseurs de la barbarie allemande et ont tenté de propager à Barcelone la haine contre la France.

Leur nombre était si restreint et leur cause si mauvaise qu'ils n'ont pas osé publier un manifeste collectif nettement, franchement germanophile. L'un d'eux, Eugène d'Ors (Xenius), jeune arriviste qui, pour se faire un nom à l'étranger, n'hésite pas à se ridiculiser dans son pays en prenant des titres ronflants qu'il n'a pas, a fondé un «Comité des amis de l'Unité de l'Europe». Il a rédigé un manifeste d'apparence neutre et vaguement humanitaire et a pu ainsi recueillir des signatures qu'il n'aurait pu obtenir s'il avait dévoilé ses intentions.

Sous le couvert de ce manifeste, E. Ors et son complice Montoliu ont fait contre la France une campagne tantôt sournoise, et tantôt violente. Le premier déclare, au nom de l'unité morale de l'Europe, que notre alliance avec la Russie est une trahison; il écrit sur l'injustice des grands Etats des paroles qui montrent le fond de sa pensée; le démentement de la France. Il affirme que parmi les signataires de son manifeste il y a des germanophiles, mais il ne les nomme pas: il les compromet donc tous. Montoliu, par son aussi de l'Unité de l'Europe se déclare «dévot par l'âme de l'Allemagne» écrit dans un journal socialiste que l'impérialisme allemand est «le plus légitime des impérialismes»; il essaie d'excuser ou d'atténuer les atrocités allemandes et conclut par cette phrase abominable: «Aux yeux de beaucoup de gens une armée moderne devrait donc être composée de collégiens exemplaires».

Le manifeste de ces singuliers amis de l'Europe aurait passé inaperçu si un écrivain français, Romain Rolland, ignorant l'usage qu'on en faisait, ne lui avait donné son applaudissement et son patronage. Mis au courant de tout, il a écrit un désaveu qui reste encore conditionnel, c'est-à-dire nul car, «on continue à abuser de son nom et de son autorité. Je ne mets pas en doute la pureté des intentions de Romain Rolland, mais il est malheureusement trop évident que les nuées germaniques et le sentimentalisme humanitaire ont troublé son esprit. Je dois ajouter, pour son excuse, qu'E. d'Ors, se sentant démasqué et désireux de gagner du temps, a tout démenti, même ce qui est imprimé, par lettres particulières à Romain Rolland, et a prétendu à une femme, à une Française, un rôle louch au sujet duquel la vérité ne tardera pas à être connue.

Quoi qu'il en soit, R. Rolland est responsable de la durée de ce scandale à Barcelone. Le Comité neutre et devenu germanophile ne subsiste que par son appui. L'un de ses membres, notre ami Massó Torrents a, par une lettre rendue publique, donné sa démission parce que ses sentiments de sympathie pour notre cause ne lui permettaient pas de prêter son nom à une campagne germanophile. Un autre, Mme. Karr, française de naissance, a déclaré verbalement que Ors l'a indignement trompée, et qu'elle a écrit à Romain Rolland pour le prier de désavouer ses disciples de Barcelone; elle a promis de donner sa démission dès que ce désaveu serait public. (J'ai un document irrefutable établissant la réalité de ces faits). Le désaveu n'est pas venu, et Mme. Karr est restée dans le Comité. Son cas, me dot-on, n'est pas la seule.

Les neutres et les francophiles du Comité sont retenus dans une entreprise antifrançaise par l'autorité de Romain Rolland et aussi par leurs liens d'amitié ou de confraternité littéraire avec d'Ors et Montoliu. Ils ne se rendent pas compte que c'est grâce à eux et à leur nombre que ces deux germanophiles ont pu tromper les étrangers et faire croire qu'ils sont les chefs d'un groupe important. Les étrangers ont été trompés d'autant plus facilement que Ors a eu l'audace de faire suivre sa signature et plusieurs autres des mots «membre de l'Institut»; il a, comme EL POBLE, CATALA, diminué par ses manœuvres le prestige de la Catalogne et celui de l'Institut d'Etudes Catalanes.

En continuant à garder le silence, ceux des amis personnels d'E. d'Ors qui le désapprouvent sans oser lui retirer publiquement leurs signatures se font, qu'ils le veuillent ou non, les complices d'une campagne antifrançaise.

C'est leur droit, après tout. Montoliu et Ors ont aussi le droit de se faire les serviteurs de l'impérialisme allemand. Mais nous avons, nous, le droit et le devoir de leur fermer nos portes.

Il y a, et il y aura toujours, entre les Catalans de France et ceux d'Espagne des relations d'amitié, d'art et de littérature. Quant un écrivain barcelonais vient visiter notre Roussillon, il trouve partout des confrères, des amis, pour remplir à leur égard les devoirs de l'hospitalité. Nous désirons que ces relations soient de plus en plus affectueuses et étendues. Nous désirons, nous les membres français de la fraternité catalano-provençale, honorer et faire honorer la Catalogne chez nous, à Paris et par toute la France, dans la personne de ses érudits, de ses artistes, de ses poètes, de ses romanciers, etc. Mais nous devons exclure de cette fraternité ceux qui, par leur germanophilie, s'en sont déjà exclus eux-mêmes. Nous devons les considérer comme inexistants car ils sont vraiment morts pour nous. Plus d'accueil bienveillant pour eux dans nos villes françaises sacrées par des deuils et des héros que'ils ont insultés! Plus de relations d'art et de littérature! Faisons un silence complet autour de leurs personnes et de leurs œuvres! En un mot, mes chers compatriotes, je vous invite à organiser en France et plus particulièrement dans votre région le boycottage des mauvais frères, des Catalans germanophiles.

L'un des plus coupables, E. Ors, devenant ce qui le menace, adressait dernièrement des protestations d'amitié à Gustave Violet en un article de «La Veu de Catalunya» dont il passe pour être le directeur. Le soldat Violet repousse, j'en suis certain, cette amitié comme un insulte, et nous repoussons tous les hypocrites de ce genre et les repentis trop tardifs. Que nos maisons et nos cœurs soient fermés maintenant et pour toujours à ceux qui, en des heures tragiques, ont offensé la France et notre mère.

Je mets sous vos yeux la liste de ceux qui ont signé le manifeste dont Montoliu et Ors ont fait un instrument contre nous:

Eugène Ors, membre de l'Institut (sic); Zulueta, membre du Parlement; Oliver Terrades, de l'Institut (sic); Montoliu, Ras, Jori, López-Picó, Rucabado, Mesguier, Ferran, Mayoral, écrivains; Murda, Aranzadi, Cuervo-Celón, Raventos, professeurs; Campalans, ingénieur; Jardi, avocat; Carme Karr, Palau, Villa, pédagogues; Rubió Balaguer, Duran Reynals, de la Biblioteca de Catalunya; Vidal i Tarragó, Domènec, P. B. Tarragó, Josep Maluquer i Nicolau, López Fabian, de Paris (sic); le secrétaire de l'Ateneu Enciclopèdic Popular; la société «Dependents del Comerç» i de l'Indústria de Sabadell; Junta directiva de la societat «El Sitio» de Bilbao; Josep Ortega i Gasset, professeur à Madrid.

Cette liste sera complétée ultérieurement; elle sera aussi rectifiée, s'il y a lieu.

On m'affirme que parmi ces noms, il y a ceux de quelques neutres et francophiles. Si c'est vrai, qu'ils se hâtent de rompre un silence qui est une complicité. Nous serons heureux de recevoir leurs protestations pourvu qu'elles soient rédigées dans le même esprit de vérité que celle de Massó Torrents. Mais qu'ils n'attendent pas le jour où, après notre victoire définitive, tout le monde crierait: «Vive la France!». Car alors ce serait trop tard.

Veillez recevoir, mes chers compatriotes, l'expression de mes sentiments les plus dévoués.

MARIUS ANDRÉ

D'escenografia

l'acte-Films

Feta ja molt de temps que a Barcelona hi mancaven els espectacles de brillant presentació i els empresaris d'empenya que, portats d'entusiasme, volguessin exposar llurs capitals en el gènere que la «mise en scene» exigeix.

El teatre de Novitats ha sigut el que'ns ha culteriat amb la esplèndida presentació de la revista «Plàstic-Films».

Tot ella està basada en la rica prodigialitat del magnífic vestuari, decorat i artístic.

Una pila de trucs executats amb puntualitat i exactitud, sorprenen l'espectador, que hi frueix davant de l'espectacle durant tota la vetlla.

El quadre final del primer acte, representant una estació amb l'arribada d'un tren i d'un automòbil, queda talmant de debò. La màquina i l'auto, són de veres i la decoració fa molt efecte.

Llàstima que l'arquitectura de l'edifici sigui pobre, puix fa l'efecte de l'estació del poble d'El Marmapinyo, en comptes de la d'una gran ciutat.

El tren que's veu al fons tindria de passar una mica més baix, puix ara sembla un «zeppelin».

El truc de la transparència del quadre primer està bé i queda molt just; tots els «arals» de llum «d'orena» i deuen posar-se més endintre.

El «forillo» del jardí aon canta el «pietrot», és molt poètic.

També és esplèndida la decoració del quadre primer del segon acte, pintada pels senyors Moragas i Alama.

Lo restant del decorat, executat per l'escenògraf senyor Castells, encara que senzill, fa molt bona impressió.

Resulta verament admirable el quadre final dels «ballets russos», dirigit pel senyor Soler.

Consta de quatre tapicerías, llums i mobles d'estil rus, de gust refinat i encertada combinació de colors i matèries.

FRANCESC SOLER

La Política

Pròxima conferència

Don Marcell Domingo donarà una conferència el proper dimenge, dia 25, a l'Escola Normal d'aquesta ciutat.

Parlarà de la missió social del mestre, tema que ha despertat gran interès entre els professors de totes classes.

Conferència política-social

Organitzada per la Joventut Republicana Radical de La Casa del Poble, es donarà demà dijous, a les 8 i mitja de la nit, la primera conferència política-social de la serie disposada.

En dita conferència el periodista madrileny i professor racionalista don Enric Fàbrega disertarà sobre el tema «Dada el estat actual de coses lo mas humanu es inculcar la rebelión».

La conferència serà pública.

El comitè de Romanones

El comitè de Romanones verificarà la tornada de les Balears per la línia de València, puix té compromís de aturar-se a la capital levantina.

Volia el comitè tornar ara a Barcelona, però en l'impossibilitat de permaner aquí els dies necessaris per a complir les peticions que se li havien fet, no sols de diverses poblacions d'aquesta provincia, sino del reste de Catalunya, ha preferit atajar per a més endavant una deinguda visita a Catalunya.

Comitè de Joventuts del Dto. VII

Es convoca a tots els individus d'aquest comitè a la reunió que's celebrará el proper dijous dia 22, a les deu de la nit i particularment als senyors J. M.ª Tarrí i J. Ferrer de Vilches.

Junta municipal (el Cens electoral)

Rectificació anual del Cens

De conformitat amb lo disposat en els articles 10 i 14 de la vigent Llei Electoral en relació amb els nombres 14 i 15 de la mateixa i de lo disposat en el R. D. de 21 de Febrer de 1910, es fa saber: que des del dia 21 del corrent més fins al 5 de maig pròxim, ambdós inclusiv, es trobaran exposades en els baixos de les Cases Consistorials les llistes del Cens vigent, així com les remeses pel quefets dels treballs estadístics d'aquesta provincia, formats pels individus que han d'esser inclòs o exclosos de les mateixes, per a qu'els interessats en ella, puguin aduir, dins de dit plaç les reclamacions sobre inclusions, exclusions i rectificació a qu'es considerin amb dret, demanant fer dites reclamacions a les Oficines del Cens, carrer de Durán i Bas, 2 primer.

Barcelona, 19 d'Abri de 1915.

Els octa anistes

El dia 16 de maig es celebrará l'excurció a Rubí que per al diumenge dillitènia organitzada el grup catalanista La Coronella i que fou sospesa a causa del mal temps.

Dita entitat prepara per al diumenge pròxim una vetllada en honor de mossèn Cinto Verdaguer, en la que llegirà la biografia del gran poeta català, el senyor Busquets i Punset.

Anants i vinents

En l'express de Madrid arriba ahir al matí el senador senyor Elias de Molins.

En l'express de Valencia arriba el jutge senyor Soler de Borradà.

En l'express de la nit marxà ahir el diputat a Corts per Albocacer don Ramon Salvador.

Ha retornat de París el diputat a Corts per Tarrasa don Alfonso Sala, el qual es troba a la sudada ciutat.

Cap a Madrid ha sortit el senador doctor Daurella.

NOTICIES

Avui dimecres, a les deu del vesnal, donarà una conferència pública don Rafael pre, donarà al Foment del Treball Nació Domènec, director del Museu Nacional d'Arts Industrials i professor d'Estètica de l'Escola Superior de Belles Arts de Madrid, sobre'l tema «El progreso de las industrias artísticas en España».

Maria García Martínez denuncia ahir que a un fill seu d'aquesta ciutat, aquesta ciutat, nomenat Salvador Baus, de 13 anys, se l'emportà un desconegut al sortir el noi de la fàbrica on treballava.

La Banda de la Casa de Caritat, dirigida pel mestre Guiteras, donarà un concert a la Diputació Provincial, el dia de Sant Jordi, a dos quarts d'onze del matí.

La manera de perillarg la vida és conseguir una bona digestió, posant l'organisme en condicions de resistencia per a evitar i curar les enfermetats cròniques: l'integritat i estomacal es consegüent present l'Elisir Estomacal de Saiz de Carlos.

Continuant la serie de conferencies de divulgació dels problemes d'higiene organitzades per la Secció de Socors Mútus del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria, demà dijous, a les deu del vespre, i en l'estate d'aquell, Rambla de Santa Mònica, núm. 25, el jove i competent metge especialista del dispensari del mateix Centre, doctor don Josep Barrella, hi disertarà sobre'l tema «Profilaxis de la tuberculosis pulmonar».

Han entrat al nostre port les embarcacions següents: Vapor «Reina Victoria Eugenia», procedent de Buenos Aires, amb 563 passatgers i càrrega general, amarrant al moll de Balears; vapor «Teresa Fabrega», de Gènova, amb càrrega general; vapor «Cabo La Plata», de Ponent, amb càrrega general; vapor «Miramar», de Balears, amb passatgers i càrrega; vapor «Rioja», de Ponent, amb càrrega.

El jutge de l'Universitat, secretaria del senyor Codorniu, instruí davant la guarda d'ahir 16 diligències, ingressant als calabossos tres delinqüents, un per violació, un altre per rapte i un altre per estafes.

A les dotze del matí d'ahir morí el catedràtic d'aquesta Universitat doctor don Miquel Marçal Barriomet.

El final desempenyava la càtedra de Anàlisi Matemàtic.

El Municipi

La minoria radical

Al despatx de la Comissió d'Henda s'hi reüní ahir tarde la minoria radical per a tractar de l'actitut que ha d'adoptar amb l'alcalde en vista de que aquest malgrat el vot de censura i de la retirada que's republicans feren en la darrera sessió, persisteix en no dimi-tir.

S'acordà accentuar el retraïment, no assistint a la sessió d'aquesta setmana, ni tan sols acudir a la Casa Consistorial, i en cas de que'l senyor Boladeres no dimetís abans del divendres, posar-se de acord amb les demés minories republicanes del Municipi per a celebrar el diumenge un miting monstre en el que explicaran els motius de la ruptura de relacions amb l'alcalde, que són principalment la seva passivitat davant dels problemes municipals pendents de resolució; diran també que la qüestió del trànsit rodad els dies sants, determinà als republicans a la ruptura, però no com a causa única.

La Junta de construcció de la nova presó ha dirigit un ofici a l'Ajuntament traslladant la real ordre d'adopció del projecte de presó per a dones format pels arquitectes senyors Viñals i Domènec Estapé, i interessant que en els propers pressupostos se consigní la major quantitat possible per a pagament de terrenys i construcció de l'obra.

La Junta de Museus ha interessat de la Comissió d'Henda que en el proper pressupost extraordinari se consigní la quantitat de 25.000 pessetes amb destí a l'adquisició d'exemplars notables per als Museus.

A l'Ajuntament se rebé una instància del semanari «La Trinchera» sollicitant que en la petició d'indult acordat per l'Ajuntament s'inclougué a don Francisco Pages.

La Casa del Poble de la barriada de Pekin ha sollicitat de la Comissió de Governació una subvenció per al sosteniment de les seves escoles.

La Comissió de Foment ha dirigit un ofici a la Comissió d'Henda insistint en la demanda de consignació anteriorment formulada en quantitat de tres mil pessetes per a premis del Concurs d'avant-projectes i idees d'utilitat de les ramblas de Sant Josep, Estudis i Canaletes per a mercat de flors.

Una comissió de senyorettes acompanyades per joves han complimentat a l'alcalde senyor Boladeres convidant-lo al gran festival inaugural del nou camp de sports, de la Societat Sportiva «Pompeya», situat als carrers Alfons XII i Travessera, que tindrà lloc el 25 del corrent, a les tres de la tarde.

El Laboratori provincial d'Higiene se ha dirigit a l'Ajuntament sollicitant una subvenció per a fer una campanya contra les mosques.

L'Institut d'Higiene Urbana ha dirigit un ofici a la Comissió de Governació manifestant que si se suprimeix la brigada sanitaria tindran que suprimir-se els serveis sanitaris a la mateixa encomenats.

La Societat de Recreus i Atraccions «Saturno Parque» ha dirigit una instància a l'Ajuntament demanant permís per a inaugurar l'exploitació dels espectacles a qu'es dedica, en la present temporada, el dia primer del proper mes.

El propietari d'uns terrenys sense urbanitzar del carrer Montserrat Casanovas (Horta) s'ha dirigit a l'Ajuntament manifestant que cedeix el terreny viable necessari per a que l'indústria via tingui sortida a la Rambla del Prat.

El tinent d'alcalde del districte desè s'ha dirigit a la Comissió de Governació queixant-se del procedir d'uns facultatius municipals que no compliren un ordre de dita Tenencia.

L'anunciada subasta per a l'adquisició i transport de materials de rejoleria i altres similars de terra cuita, amb destí al servei general d'enterraments i treballs que executa la brigada de Cementiris en les Necròpolis d'aquesta ciutat, baix el tipu de 12.000 pessetes, se celebrará a l'Ajuntament el proper dia 28, a les dotze hores del mateix.

Govern civil

Després del viatge don Dato

A les primeres hores de la tarde d'ahir, el senyor Andrade tingué una conferència telefònica amb el president del Consell de ministres, el qual digué al governador que per encàrrec del rei el felicitava per l'acert en l'organització del viatge del senyor Dato.

El senyor Andrade ens pregà la publicació del següent telegrama del ministre de la Governació:

«Acabamos de recibir en la estación al presidente del Consejo que regresa satisfechísimo de su viaje y de su estancia lo mismo en Barcelona que en Badalona. Al poner término con su vuelta a las preocupaciones de estos días cumulo el grato deber de enviar a V. S. con un abrazo mi felicitación cariñosa por la parte principal que en el brillante resultado del viaje ha tenido por sus acertadísimas medidas en relación con la ejecución del programa y porque en esta ocasión V. S. ha puesto una vez más de relieve sus dotes personales que tanto satisfacen y ayudan al ministro y al amigo».

El senyor Andrade es mostrava molt satisfet per aquestes felicitacions.

Artibarà a ministre?

Vaga d'obres en el camp

El governador comunicà ahir als periodistes que havia començat la vaga dels obrers del camp de Pineda, segons acord adoptat el dissabte passat, en el que's deia que si el diàlisi no se'ls havia pujat el jornal es declararien en vaga.

Foren en gran nombre els obrers que secundaren l'acord.

El senyor Andrade no tenia coneixement de que hagués ocorregut cap incident.

Lo de l'Albald

Un company preguntà novament, ahir vespre, al senyor Andrade, sobre la dimissió de l'alcalde senyor Boladeres.

El governador està vist que no vol saber-hi res en aquest assumpte, puix desseguida fugí d'estudi.

Digué que no li havia necessitat de tal cosa, tota vegada que no hi ha cap qüestió d'honor entre mig, sinó un amor propi entre família, que espera es resolrà satisfactoriament i tornarà a ésser amics els regidors, republicans i regionalistes, etc., etc.

Sobre aquest assumpte, pel matí el visità el senyor Pich per a parlar-li de l'actitut d'en Boladeres.

Els barbers

Una comissió de patrons barbers ha visitat al governador civil per a exposar-li una vegada més els perjudicis que els hi estan causant les barberies que tenen obert fins les primeres hores de la matinata.

El senyor Andrade prometé als comissionats ocupar-se de l'assumpte.

Visites

Per a parlar-li de diferents assumptes han visitat al governador civil l'enginyer senyor Gabestany, el propagandista maurista senyor González Alonso i el comte de Lavern.

Varia

La Junta de construcció de la nova presó ha dirigit un ofici a l'Ajuntament traslladant la real ordre d'adopció del projecte de presó per a dones format pels arquitectes senyors Viñals i Domènec Estapé, i interessant que en els propers pressupostos se consigní la major quantitat possible per a pagament de terrenys i construcció de l'obra.

La Junta de Museus ha interessat de la Comissió d'Henda que en el proper pressupost extraordinari se consigní la quantitat de 25.000 pessetes amb destí a l'adquisició d'exemplars notables per als Museus.

A l'Ajuntament se rebé una instància del semanari «La Trinchera» sollicitant que en la petició d'indult acordat per l'Ajuntament s'inclougué a don Francisco Pages.

La Casa del Poble de la barriada de Pekin ha sollicitat de la Comissió de Governació una subvenció per al sosteniment de les seves escoles.

La Comissió de Foment ha dirigit un ofici a la Comissió d'Henda insistint en la demanda de consignació anteriorment formulada en quantitat de tres mil pessetes per a premis del Concurs d'avant-projectes i idees d'utilitat de les ramblas de Sant Josep, Estudis i Canaletes per a mercat de flors.

Una comissió de senyorettes acompanyades per joves han complimentat a l'alcalde senyor Boladeres convidant-lo al gran festival inaugural del nou camp de sports, de la Societat Sportiva «Pompeya», situat als carrers Alfons XII i Travessera, que tindrà lloc el 25 del corrent, a les tres de la tarde.

El Laboratori provincial d'Higiene se ha dirigit a l'Ajuntament sollicitant una subvenció per a fer una campanya contra les mosques.

L'Institut d'Higiene Urbana ha dirigit un ofici a la Comissió de Governació manifestant que si se suprimeix la brigada sanitaria tindran que suprimir-se els serveis sanitaris a la mateixa encomenats.

La Societat de Recreus i Atraccions «Saturno Parque» ha dirigit una instància a l'Ajuntament demanant permís per a inaugurar l'exploitació dels espectacles a qu'es dedica, en la present temporada, el dia primer del proper mes.

El propietari d'uns terrenys sense urbanitzar del carrer Montserrat Casanovas (Horta) s'ha dirigit a l'Ajuntament manifestant que cedeix el terreny viable necessari per a que l'indústria via tingui sortida a la Rambla del Prat.

El tinent d'alcalde del districte desè s'ha dirigit a la Comissió de Governació queixant-se del procedir d'uns facultatius municipals que no compliren un ordre de dita Tenencia.

L'anunciada subasta per a l'adquisició i transport de materials de rejoleria i altres similars de terra cuita, amb destí al servei general d'enterraments i treballs que executa la brigada de Cementiris en les Necròpolis d'aquesta ciutat, baix el tipu de 12.000 pessetes, se celebrará a l'Ajuntament el proper dia 28, a les dotze hores del mateix.

Teatre Nou

Avui dimecres, tirde, a les quatre, senadilla. «Bata amb entrada, 0,30. Entrada, 0,10. Opereta «El príncipe bohemio». A les cinc dobles. Butaca amb entrada, 0,60. Entrada, 0,30. Primer, «Juega roja», presentant per la notable troupe Gordon's Girls. Segon, el sainet líric «El amor feís», excitat cada vegada major. Nit a les nou sensera. Entrada, 0,35. Primer, «Bohemios», per les senyorettes Lluís i el senyor Nadal. Segon, escenificació de la vida de l'Imperi. «Juega roja», balls per la troupe GORDON'S GIRLS. Tercer, represa de la sarquela «La gaita blanca», per Amadeu Alegre. Quart, el sainet líric, «Amor feís», excitat, colosal, tot Barcelona ho veurà. Aquesta setmana «La hija del guarda». En assaig. «Sueño de puerro».

Teatre Cómico

Companyia de vaudeville català, SANTPERE-BOZZO. — Avui dimecres, a un quart de deu. Primer, el vaudeville en tres actes.

L'Angelina em té lligat

Segon, estrera del verdader vaudeville en dos actes, original de Keroul i Barre, traduït al català per Bonapata Aletorn.

L'ardent Alfred

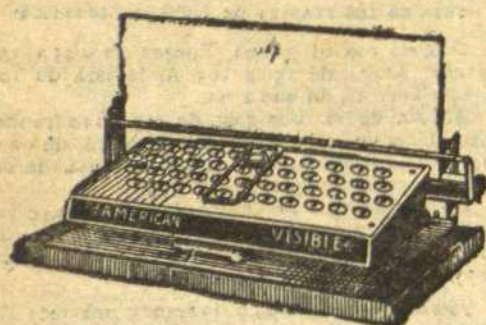
Demà dijous, tarde, a dos quarts de cinc nit a un quart de deu, funció monstre. Primer, «L'Angelina em té lligat» i «L'ardent Alfred». Dissabte debut de la notable primera actriu Elvira Lafont, amb la represa «Els afollats».

Gran Teatre Espanyol

Funció, dimecres 21, per la companyia CALVO-VICO. Aconecximent artístic, exit veritat, el drama

ANUNCIS OFICIALS

Companyia Barcelonesa

PORTO (Portugal)

BARCELONA

Aparells parlants
discs i rotlls autoplanos
COMPTON CANVI LLOC 333

Consultes Aercorreu.—Comte de l'Assault. 18

A LA CASA EDITORIAL BAILLY-BAILLIERE

1870

**s'en admeten en l'impremta d'a
quest diari fins les dues matinada**

Residenta _____ provincia _____

EL CONEJO

ÚNICA PARA HACER
BUENA COLADA
TROPEAR LAS ROPAS
POR SU SUAVIDAD
ANCURAY DESINFECCIÓN
15 AÑOS DE ÉXITO!

LA MAS ECONOMICA
POR SUS RESULTADOS INMEJORABLES
MAS BARATA QUE NINGUNA PORQUE CON Poca HAY BASTANTE
EL FABRICANTE

SOMBRIOS, por el exquisito poeta Román de Saavedra. Librerías y Sociedad General de Publicaciones

Obra u
das aq.
persona
aprender
Sociedad
Publicacio

.....encia de.....

sea recibir la
Biblioteca.

Servei Municipalitzat

En virtut d'haver comensat amb letxa 8 del passat juliol, el nou règim municipal relacionat amb es serveis de pompes fúnebres, aquesta Empresa posa en coneixement del públic que essent la concessionaria del Excm. Ajuntament per a la prestació de dits serveis, ha establert a seva Central, oficines, sucursals i estafetes en els següents punts:

Central, oficines, fàbrica i tallers, carrer Camp Sagrat, núm. 24, telefon. 2691

DISTRICTE 1. ^o SUCURSAL, SANTA BÁRBARA, 13	TELEFON 1895	DISTRICTE 5. ^o SUCURSAL, SANT PAU, 72	TELEFON 1917	DISTRICTE 8. ^o ESTAFETA, SARAGOÇA, 119 BIS	TELEFON 7809
" 1. ^o ESTAFETA, WAD-RAS, 236	" 8238	" 6. ^o " ARIBAU, 17	" 2490	" 9. ^o SUCURSAL, SANT ANDREU, 201	" 8265
" 2. ^o SUCURSAL, ALTA SANT PÈRE, 78	" 1767	" 7. ^o " CANONGE PIBERNAT	" 6104	" 9. ^o ESTAFETA, MAJOR, 27 (HORTA)	" 8099
" 3. ^o " PALLA, 8	" 949	" 7. ^o ESTAFETA, BLAY, 56	" 3400	" 10. ^o SUCURSAL, CLOT, 59	8234
" 4. ^o " LAURIA, 49	" 2643	" 8. ^o SUCURSAL, TORRENT DE L'OLL, 133	" 7757		

En tots els prerrellacionats locals, serà el servei permanent tenint de dirigir-se a qualsevol d'ells, sigui personal o telefonicament, a avisos de defuncions, per a l'immediata prestació del servei. Al mateix temps prega la Empresa concessionaria, se dirigeixi a les oficines qualsevol reclamació a que pugui donar lloc la implantació i desenrotllot del nou règim municipal establert, puix així serà deguda i immediatament atesa i subsanada qualsevol deficiència. — NOTA: 1.ª Tot ciutadà té dret mitjançant certificat de pobresa estés pel senyor alcalde de barri, a un enterrament dels anomenats Beneficència Municipal, completament de franc.—2.ª Així mateix pot optar per un enterrament dels anomenats econòmics, compost de ataúd blanc o negre, coche fúnebre, despatxos parroquia, ju'jat, verificació i una berlina de quatre asientos de acompanyament, per la quantitat total de 20 pessetes els pàrvuls i 25 pessetes els adults.